

Dynamis

Informační bulletin Evangelikálního teologického semináře v Praze 2013/1

LECCOS SE DĚJE — CO Z TOHO BUDE?

Rok 2013 může leccos rozhodnout. Zákon o odluce církví od státu (tzv. církevní restituce) vyvolá jistě mnoho změn. Ekonomická krize doléhá na rodiny, sociální zařízení i církve. Mění se naladění ve společnosti ve vztahu k duchovním hodnotám a ke křesťanství. Také ve školství se mluví o změnách, které by mohly ovlivnit teologické vzdělávání v ČR.

Odluka církví od státu dává křesťanům příležitost ukázat, že moudrost od Boha se týká i nakládání s majetkem. (Nebo snad ne?) Postavení církví ve společnosti se jistě změní – k lepšímu nebo k horšímu. Některé církvi odluka pomůže ve službě. Asi všem církvím napojeným na veřejné finance odluka zkomplikuje doposud pohodový způsob financování. Jsem vděčný, že dojde k ekonomickému oddělení státu a víry. Uvažuji také, jak moc budou třeba rekvalifikační kurzy, které kazatelům a farářům pomohou zúročit jejich zkušenosti tak, aby se mohli uživit jiným způsobem.

Vnímám také řadu signálů v médiích, že ke křesťanství se obyčejní lidé i známé osobnosti hlásí o něco svobodněji než před několika lety. Např. píseň Tomáše Kluse „Nebudu vám lhát... mým hrdinou je Kristus“ při slavnostním vyhlášení andělů 2012 ne-

sklidila rozpaky, úšklebky nebo uhýbavé pohledy, jak bych čekal.

Také v církevním vzdělávání se leccos děje. Nastupuje generace Havlových dětí, která má alespoň v evangelikálních církvích poněkud odlišné chápání života církve i role teologie. ETS na to reaguje dvojím způsobem: Ve spolupráci s IBTS připravuje bakalářský program teologie (více na str. 2). Vedle toho nabízí vzdělávání šité na míru potřebám sborů a církví, např. kurzy pro veřejnost.

Posláním ETS je **duchovně, odborně a prakticky připravovat na službu v církvi a ve společnosti**. Vyhlížím proto především duchovní probuzení. Křesťané objeví novou lásku k Bohu a ta jejich životy promění. Také nekřesťané budou zasazeni Božím duchem, takže jim nikdo nebude muset vysvětlovat, v čem spočívá hřích nebo víra. Tolik potřebujeme Boží světlo, sílu odpuštění a hloubku skutečného pokání! Všechny zmiňované pohyby v našem státě se mohou stát příležitostí k duchovní obnově nás i lidí v našem okolí. Zda přijde probuzení však závisí předně na Bohu samém, ale i na tom, zda jsme připraveni.

Jan Valeš

KALENÁŘ AKCÍ

8.-9. února 2013 INSPIRO
Nové vykročení

14. února 2013 od 08:30
Den otevřených dveří

10. března Neděle ETS

19.-20. dubna Teologie
náboženství, David Beňa

20.-24. května Teologie
Starého zákona, Viktor Ber

31. května termín přihlášek
ke studiu na VOŠ

7. června přijímací řízení

14.-15. června, Zdravé
a nezdravé zakoušení ztráty,
Daniel Green

www.etspraha.cz

**Blahopřejeme prvním Sborovým pracovníkům: Vlastě Tesařové
a Rút Dvořákové!**

PŘIPRAVOVANÝ BAKALÁŘSKÝ PROGRAM V TEOLOGII

V konečné podobě byla 26. listopadu podána na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR akreditace bakalářského programu. Jedná se o program, který připravují společně Mezinárodní baptistický teologický seminář (IBTS) a Evangelikální teologický seminář (ETS). Pokud ministerstvo akreditaci schválí včas, budeme na podzim tohoto roku otevírat pilotní skupinu kombinovaného studia. Obě školy počítají se spoluprací i v případě stěhování doktorského a magisterského programu IBTS do Amsterdamu v roce 2014.

Z dosavadních zkušeností ETS vyplývá, jak by mělo vypadat vzdělávání pro pracovníky evangelikálních církví v České republice pro příští desetiletí:

Vzdělávání, které přímo připravuje na službu církve v současné společnosti.

Studium pro lidi, kteří již ve službě stojí a pracují – tedy dálkovou či kombinovanou formou.

Škola, která je otevřena rozhovoru s obory, které se přímo týkají práce s lidmi, jako jsou psychologie nebo sociální práce. Škola, která dává lidem z domácích církví příležitost odborného růstu tím, že mohou vyučovat. **Studium atraktivní pro mladé lidi**, které spojuje akademickou hloubku s praktickým životem. Proto se IBTS a ETS spojily ke společné akreditaci, která nabízí základní (bakalářskou) přípravu na službu v církvi.

V rámci studia bude možné se zaměřit na pastorační nebo kazatelskou službu na sboru.

Další dvě zaměření připravují k návaznému magisterskému studiu: biblistika a křesťanská etika. V centru pozornosti jsou základní znalosti a dovednosti 1) pro interpretaci Bible a 2) pro práci s lidmi; spolu s důrazem na osobní formaci a předpoklady k celoživotnímu vzdělávání. Většinu studentů očekáváme (jako je tomu dnes) v kombinované formě studia. V rámci prezenční formy připravujeme osobitě roční studium, které mladé lidi zaujme např. týmovou spoluprací v konkrétním projektu.

Sledujte průběh příprav tohoto projektu na internetových stránkách:

www.etspraha.cz/cs/projects

O průběhu příprav a akreditačního řízení můžete být pravidelně informováni – kontaktujte ředitele Jana Valeše (jan.vales@etspraha.cz).

KURZ PRO RODIČE

Od podzimu 2013 připravujeme kurz pro rodiče a pracovníky s dětmi. Navazuje na kurz Sdružení Samuel, který probíhal po řadu let nejprve prezenčně, později pak dálkově a prošlo jím na 600 studentů. První ročník kurzu je určen jak pro rodiče, tak pro všechny, kdo pracují s dětmi v besídkách, nedělních školách či klubech. Základními tématy bude biblický pohled na děti, zvěstování evangelia dětem a základy metodiky. Výhledově plánujeme podle zájmu také druhý, případně i třetí ročník. Forma studia bude dálková, kombinovaná se čtyřmi setkáními v Praze.

"Je životně důležité, aby byly naše děti vedeny k osobnímu vztahu s Kristem a vyučovány Božím Slovu, dokud jsou malé. Pokud bych mohl svůj život žít znovu, zasvětil bych celou svou službu získávání dětí pro Boha." D. L. Moody. *Ráchel Bícová*

Jsme vděční za nové studenty v denním programu: Magdalenu B., Petra F, Markétu S., Petra T. , Richarda A. , Maksyma B., Alžbětu Ch.

Jaké jsou Vaše první dojmy ze studia?

Na ETS jsem se rozhodla studovat v podstatě ze dne na den. A nějakým způsobem jsem cítila, že to je krok, kterým mě vede Pán Bůh, tak jsem se rozhodla Ho poslechnout. Dojmy ze studia mám velmi pozitivní. Vnímám, že všechny předměty jsou praktické a mohou se mi někde hodit. Mám ze školy velikou radost. S učiteli a spolužáky vycházíme velmi dobře. Možná až nad očekávání :) Petra

CÍRKEV A ISLÁM: Evangelikální teologická konference

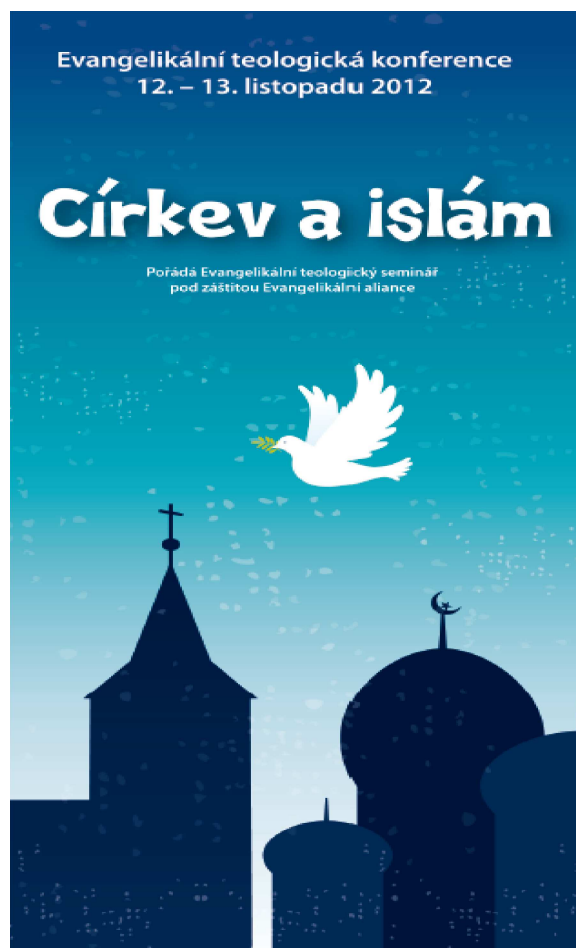
Zamyšlení nad ETK

O letošní evangelikální teologické konferenci na téma „Církev a islám“ by se jistě dalo říci mnoho. Na tomto místě bych se ale chtěl zastavit u pouze jedné věci, která mi udělala zvláštní radost. Evangelikální seminář se tradičně – a platí to i o teologické konferenci – snaží o spojení kvality odborné, duchovní a praktické. Mám za to, že právě v tomto ohledu se letošní konference zdařila. Zvláště patrné to bylo u obou hlavních řečníků. První z nich, David, dlouholetý misionář mezi muslimy reprezentoval hlavně stránku praktickou. Na základě desítek let služby mezi muslimy se snažil pomoci posluchačům muslimy chápat a správně k nim přistupovat. Ukazoval, jak jednoduché nakonec může být s těmito lidmi sdílet evangelium. Druhým přednášejícím byla Ida Glaser, která vede centrum Muslimsko-křesťanských studií na Oxfordské univerzitě. Její přednášky a seminář o četbě knihy Genesis v kontextu islámu nenechali nikoho na pochybách o jejích rozsáhlých znalostech. Přesto neváhala dát během přednášky prostor pro modlitbu za mladé muslimy a povzbuzovat ke sdílení evangelia. Ze všeho, co říkala, byla cítit láska k muslimům a velká úcta k muslimské intelektuální tradici. Zdá se mi, že právě tento přístup mnohé z účastníků oslovil. „Konečně pohled na islám, se kterým se mohu jako křesťan vnitřně ztotožnit,“ charakterizoval svůj dojem jeden z účastníků. U řady účastníků jsem pozoroval na jedné straně údiv nad zajímavým a složitým světem, který se jim otevřel, na druhé straně chuť tyto lidi poznat a sdílet s nimi Kristovu lásku. Věřím proto, že konference nebyla bez užitku a přinese ovoce, které oslaví Boha.

Jiří Bukovský

Co si z konference odnesli studenti

Hlavní část se věnovala našemu chápání muslimů obecně a růstu počtu muslimů v Evropě. Příliv Muslimů do EU nemusí být Boží Trest, ale spíše možnost ukázat Boží lásku muslimům. Náš pohled na muslimy je ovlivněn našimi předsudky a pohled muslimů na křesťany a západní civilizaci je ovlivněn jejich předsudky.

Bůh nás učí milovat všechny lidi, proto abychom mohli začít milovat muslimy je potřeba je poznat a také dát se poznat. Muslimové neočekávají, že je budeme mít rádi a naše láska se může stát mostem k Boží lásce. I muslim se může stát křesťanem, dříve byla pro mne tato věta hodně nepředstavitelná. Přednáška mi pomohla to změnit. Poprvé v životě jsem četl Korán, porovnávali jsme příběh z Koránu a Bible. Osobně jsem byl trochu zmaten velkou podobností a zároveň i velkou rozdílností obou příběhů. Zároveň i velkou podobností i rozdílností křesťanství a Islámu. Máme mnoho společného, ale i mnoho rozdílného. Četba koránu mě inspirovala k dalšímu hledání podobných míst i budoucnu. Celá konference byla pro mě hodně poučná, setkal jsem se s tématy, o kterých jsem dříve jen něco zaslechl. Misionář ze mě asi nebude, ale chtěl bych se za muslimy a lidi, kteří se jim věnují modlit. *Richard A.* (pokračování na str.4)

CÍRKEV A ISLÁM: Co si z konference odnesli studenti ETS

Přednáška byla pro mě inspirativní i v oblasti „mé“ víry: zaujalo mě, když Ida říkala, že pokud si bude chtít mladý muslim na něco udělat názor, tak začne hledat v koránu – plní pro mě takovou úlohu Bible? Často se mi totiž stává, že pokud něco řeším, obrátím se s tím nejdřív na přátele a probírám to s nimi, případně v modlitbě s Bohem ale bohužel to není tak, že bych jako první nalistovala Bibli. Během semináře jsme došli k otázce, jak moc nám křesťanům mluví Bůh do života a oddělujeme vnější od vnitřního? (právě tím, že i způsoby modlitby nemusí být vůbec výrazné lze snadno žít křesťanství jen uvnitř) Tuto otázku je myslím dobré si čas od času položit a zkoumat, jaký můj život je. *Tereza B.*

Přednáška byla velmi zajímavá a podnětná. Obzvláště mě zaujala myšlenka, že každý rybář ví, že podle toho, jaký druh ryby loví, tak podle toho zvolí rybářskou metodu, a pak, že nemáme útočit na jejich víru, tedy ne

máme volit konfrontační styl, když jim chceme svědčit o Kristu. Věřím, že boží vůle je, abychom kázali evangelium všemu stvoření, tedy i muslimům, tak jak je psáno v Bibli „Běžte do celého světa a kaďte evangelium. Bylo pro mě zajímavé slyšet, co si o víře křesťanů muslimové myslí. Je to pro mě podnět k zamyšlení, abych svou křesťankou víru žila tak, abych je vyvedla z omylu. Informace o islámu byly pro mě nové, protože jsem se tímto tématem dosud příliš nezabývala. Často ve mně muslimové vzbuzovali strach, tak jsem vděčná za tuto přednášku, kde mi mnohé bylo vysvětleno. Význam toho, co jsem slyšela na ETK, vidím v tom, že teď o trochu více rozumím, jak přemýšlí lidi, kterým chci přinášet evangelium (zde muslimům). Jsem teď více motivována jít a sloužit lidem z muslimského prostředí. Změnila jsme pohled na muslimy a budu se více modlit, aby mi dal Bůh k nim ještě větší lásku, tak abych jim lépe rozuměla a mohla jim lépe sloužit. *Silvie P.*

Nadační projekt komunity ETS

Projekt nadace doznal v minulém roce několika výrazných změn. Původní plán na založení nadace Radou ETS musel být kvůli legislativním překážkám změněn, a tak Rada ETS dala alespoň nadaci do vínku účel, který zní následovně:

„Účelem nadace je podpora vzdělávání, které pomáhá křesťanským církvím naplňovat jejich poslání.“

Účel nadace je velmi důležitý, protože definuje její náplň. Veškerý majetek nadace musí být používán v souladu s jejím účelem.

Při hledání jiného řešení jak založit nadaci, vznikla myšlenka zapojení komunity ETS – tzn. lidí, kteří jsou se seminářem ať už pracovní, studijně, či jako fanoušci, spjati.

Tato myšlenka byla realizována konkrétně v praxi a to vytvořením Nadačního výboru.

NADAČNÍ PROJEKT KOMUNITY ETS

Ten je tvořen správcem společenství Archa v Pardubicích – Samuelem Jindrou, dále podnikatelem Miroslavem Pavlíčkem a ekonomkou semináře Evou Jaklovou.

Nadační výbor dohlíží na finalizaci nadační listiny (takového rodného listu nadace), zároveň se podílí na sestavování Správní a dozorčí rady, což jsou výkonné orgány, které budou nadaci po její registraci řídit. Nakonec Výbor dohlédne na shromáždění minimálního nadačního jmění v hodnotě 500 000,- Kč a následné převedení tohoto jmění na účet nadace. V současnosti nadačnímu projektu schází to nejdůležitější – lidé. ***Pokud víte o někom ve svém okolí, kdo má zkušenosti s nadačním prostředím, či mu prostě záleží na úrovni a budoucnosti teologického a pastoračního vzdělání v naší vlasti, neváhejte kontaktovat pracovníky projektu na adrese:***

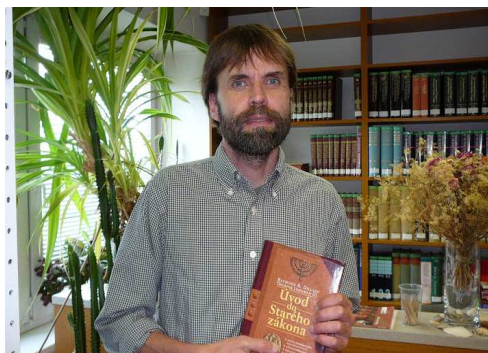
nadace@etspraha.cz.

Jiří Jedlička

JIŽNÍ SÚDÁN

V prosinci roku 2010 požádal biskup Bernard Oringa z Episkopální církve v Súdánu o pomoc při vzdělávání a přípravě vedoucích pracovníků v Jižním Súdánu. Severočeská pastorálka v létě 2012 uspořádala první konferenci vzdělávání vedoucích. **Poslání projektu:** Poskytnout vedoucím pracovníkům Episkopální církve v Súdánu vzdělání v angličtině a biblických znalostech: v tom jak kázat, vést bohoslužbu, vychovávat další vedoucí, vést hospodaření církve i po finanční stránce apod.

Rostislav Staněk

V červenci 2012 se v Jižním Súdánu uskutečnila čtyřtýdenní vzdělávací konference pro pastory jihosúdánské episkopální církve. Jde o společný projekt o.s. Isachar, Zahraniční misijní agentury „Jděte“ a ETS, na pozvání biskupa Bernarda Oringa Balmoi. Šestičlennou výpravu tvořili učitelé Bible a angličtiny: **Jaroslav a Iva Šmahelovi (CB Chomutov), Michal Krchňák (KS Liberec), Radek Konvalinka (KS Krupka), Marie Sedláková (CB Rakovník) a Rostislav Staněk (ETS a CB Náchod).** Vyučování probíhalo v Toritu ve Východní Equatorii. Měli jsme 30 studentů ve věku 20 až 50 let, služebníků v církvi od vedoucích mládeže, přes kazatele až po arcidiáky, muže i ženy, příslušníky kmenů Dinka, Lotuko, Acholi, Madi. Ti se sjeli na celý měsíc z různých koutů Východní Equatorie.

Jižní Súdán je nejmladší stát na světě.

Vyhlásil samostatnost 9. července 2011 jako výsledek mírových jednání po skončení vleklých občanských válek z let 1956 – 1972 a 1983 – 2005. V nich zahynuly 2 miliony lidí a 4 miliony lidí musely svou zemi opustit. Ti, co zůstali, většinou neměli žádnou možnost vzdělání. V 80. letech kmeny Jižního Súdánu zažily duchovní probuzení a lidé se v zástupech odvraceli od šamanismu ke Kristu. Dnes už se převážná většina obyvatel hlásí ke křesťanství a církve tvoří významný pilíř společnosti. Žel, vedoucí v jihosúdánské církvi nejsou na tento náročný úkol připraveni, právě i kvůli tomu, že neměli přístup ke vzdělání. Uvědomují si to, a velice naléhavě prosí, abychom jim s biblickým vzděláváním pomohli. Stojí o zdravé biblické učení s aplikací do jejich podmínek.

Modlitby: Projekt můžete podpořit modlitbami, které jsou tou nejdůležitější součástí. Právě ono utrpení a strádání naučilo obyvatele Súdánu jakou moc a útěchu skýtá modlitba.

Finance: Darováním finančního obnosu můžete podpořit výstavbu vzdělávacího centra pro vedoucí pracovníky Episkopální církve Jižního Súdánu, financování projektu a mzdové náklady na vedoucího pracovníka projektu (Jaroslav Šmahel, který stál u zrodu této akce).

Více informací naleznete na stránkách projektu <http://sudan.isachar.cz>. Nebo se můžete obrátit na zástupce ETS v tomto projektu **ing. Rostislav Staněk, M. A..**

ZÁŽITKY A POSTŘEHY

Ukázalo se, že o naše vyučování je velký zájem. Episkopální církve stojí nejen o vzdělávání pastorů, ale i pracovníků s dětmi, vedoucích mládeží, misijních pracovníků apod. Jako bezděčný efekt se ukázalo prospěšné, že tito pastoři byli spolu. Církve nemá mezi sebou kon-

kontakty. Jednotliví služebníci se znají jen málo a tento společný pobyt byl pro církve stmelující. Otevírá se ale i další možnost naší podpory. Protože nikdo nemá plat, ukazuje se jako dosažitelné vybudovat a zaplatit (cca 2000,- Kč měsíčně) jejich misionáře a vyslat je do míst, kde evangelium ještě není. *R. Staněk*

JIŽNÍ SÚDÁN

Rozhovor s Michalem Krchňákem

V létě jsi odjel do Jižního Súdánu vyučovat na biblické škole budoucí pastory. Jak se moc lišila praxe od Tvých představ?

To nebyli budoucí pastoři, ale vesměs křesťané, kteří již nějakým způsobem slouží a to i delší čas v církvi jako diakoni, pastoři, vedoucí mládeže, atd. Kvůli válce však kromě několika mladých neměli možnost vzdělání, a to biblického ani obecného. A tak se to snaží oni sami dohánět a církev jim v tom pomáhá a podporuje je. Já jsem si žádné zvláštní představy nevytvářel. Snažil jsem se brát místní situaci takovou, jaká je. Vyučování mě moc bavilo, ačkoliv někdy nebylo lehké překonávat jazykovou bariéru a bylo nejisté, nakolik rozumějí angličtině. V každém případě sourozenci většinou mají nesmírnou touhu po poznání, vynakládají snahu na jeho získání (třeba i o přestávce) a jsou za to, co je jim překládáno, velmi vděční.

Máš nějakou "zpětnou vazbu" na své studenty? Nakolik se jim daří aplikovat to, co se naučili?

To se dozvíme asi až příští rok. Mohu ocitovat to, co mi řekl mladý bratr Andrew na konci vyučování: „Za války jsme neměli co jíst – jedli jsme jen divoce rostoucí ovoce. Neměli jsme doktory, neměli jsme vzdělání. Jsem vděčný, že vás Bůh přivedl učit.“

Co Tě na pobytu v JS nejvíc inspirovalo, co sis odvezl?

Velmi mě zaujala samotná země a její složitý zápas. Od jedné ze svých starších studentek jsem si půjčil knihu pro děti o jiho súdánském mírotvorci a prvním prezidentu Johnu Garangovi, která mě zaujala natolik, že jsem ji začal ve volných chvílích překládat a téměř překlad dokončil. Rost'a přivezl potom ještě zcela novou knihu odbornou. Bylo velmi zajímavé číst tyto knihy, být při tom v zemi, která vytrpěla všechnu tu hrůzu a utrpení padesátijedna let dvou občanských válek s více než dvěma a půl miliony mrtvých, a hned také moci osobně mluvit s těmi, kteří to prožili. Osobně jsem si při této svojí čtvrté misijní cestě potvrdil, že na misi se velmi projeví a zesílí naše silné i naše silné i slabé stránky. Takže jsem si odve-

zl touhu po více lásky, pokory a milosti pro sebe i pro druhé.

Zúčastníš se i příští léto? Proč?

Co se mě týče, jel bych opět velmi rád. Ovšem to nezáleží jen na mě Jihosúdánská církev touží být i nadále hradbou proti expanzi islámu na jih Afriky, stejně jako vyslat misionáře a zasáhnout i pohanské kmeny evangeliiem. Sama si ovšem uvědomuje, že potřebuje zbudovat. Jejich voláním je: „Chceme více vzdělání!“ Jako učitel bych byl rád, kdybych k tomu mohl maličko přispět...

(Ptala se Anna Slobodová)

Celé to byl úžasný zázrak, dokáže-li člověk vidět zázraky v malých věcech. Mezi bratry a sestrami jsem se cítil jako doma, jako v rodině. Všichni jsme, mohli vnímat vděčnost za to, že tam jsme. Moje skupina byla nejméně vzdělaná, za to asi nejvíce otevřená. Když jsme vyučovali různá témata. Často jsme mohli slyšet svědectví, která u nás neuslyšíte. Když přišlo a pod provizorním přístřeškem všude kapala voda tak, že jsme nemohli vyučovat, tak jsme si prostě povídali a zpívali. Nikdo si nestěžoval, nikdo neodešel. Smáli jsme se a bylo nám dobře. Fascinovala mě vytrvalost, jakou se učili angličtinu. Víte, já jsem ve škole využíval přestávky spíše ke zlobení, oni k neúnavnému opakování. Kdo by nechtěl učit takové studenty? Je úžasné podílet se na něčem takovém. Česká církev má bratrům v Jižním Súdánu co dát. Je to jako kdyby mě Ježíš zval k sobě domů na návštěvu. Kdo by nešel? *Radek Konvalinka*

STUDENTSKÁ PRÁCE: VINA A JEJÍ PŘEKONÁNÍ

Aneta Kundrátová, studentka pastoračního zaměření teologického oboru

Argumentativní esej do předmětu Systematická teologie

Všude kolem nás se vyskytují konflikty. Jeden obviňuje druhého, ten zas třetího a tak to jde dál. Jaký je však zralý postoj člověka v takové situaci? Jakým způsobem může lidstvo překonat konflikty, které svou ničivou silou připomínají tornádo? Spisovatelkou, jenž se bude vyjadřovat k vině je Kateřina Lachmanová, autorka knihy *Vězení s klíčem uvnitř*. **Pohled Kateřiny Lachmanové na vinu a její překonání – převzetí odpovědnosti za vinu.** Lachmanová říká: Pohled Božího milosrdenství je jiný, než ten náš – lidský. Bůh se dívá na člověka v kontextu celého jeho života a zohledňuje i to, co mu bylo a nebylo dáno. Autorka dále uvádí příklad, který se mi líbí: pohne-li se závodník v profesionálních běžeckých závodech o setinu sekundy dříve ze startu, všichni se vrací okamžitě zpět na začátek. Důvod je jasný: není spravedlivé posuzovat v cíli, kdo je lepší či horší, jestliže jejich startovní podmínky nebyly stejné. Lachmanová toto komentuje těmito slovy: „*Jak jsme úžasně spravedliví v hloupém sportu, a jak jsme vůči sobě nespravedliví v životě!*“ Kateřina Lachmanová se ve své knize *Vězení s klíčem uvnitř* zabývá svalováním viny na druhého. Mluví o tzv. „Adamově syndromu“ v akci: „*Já za nic nemůžu, může za to...*“ nebo známé: „*On si začal!*“ Lachmanová však říká, že ten, který si začal má svůj podíl viny na našem sporu, avšak je to moje špatná reakce na jednání druhého, za kterou nesu zodpovědnost já a nikdo jiný. Není nám povědomé: „*Však on taky! (On daleko víc!)*“? Autorka k tomuto dodává, že v tomto případě není možné rozmýšlet ve smyslu: když mi druhý mé jednání oplatil, jsme si „fifty-fifty“, proto z něho už nemusím dělat pokání. V otázce odpuštění se nezabývá po-

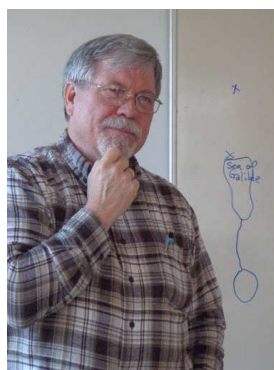
přením nebo nalezením vlastní identity, ale bez diskuze vidí odpuštění jako jedinou cestu ke svobodě. Neodpuštění přirovnává k uvěznění na místě nebo chcete-li k uvěznění. Je překážkou pro vyslyšení modliteb a Božího požehnání našich životů. Kateřina Lachmanová postavila svou knihu na biblických oddílech o odpuštění a velmi prakticky uvádí toto téma do každodenního života. Zdá se mi, že její snahou bylo nevynechat žádné výjimky. Kniha se díky tomu stává zrcadlem, protože se v popisovaných životních příbězích lidí může snad každý najít. Z vlastní zkušenosti vím, že uvědomění si vlastní viny a slabosti působí empatii vůči těm, kteří prochází podobnou situací. Bez toho aniž bych to zakusila, bych byla rychlá k souzení druhých. I v tomto ohledu vidím převzetí viny jako úzkou branku, kterou vede cesta vpřed. Ve většině konfliktů je vina na obou stranách. Potíž je v tom, že subjektivní prožívání křivdy je velmi siné a je přirozené, že v takovém případě máme velkou touhu po zjednání spravedlnosti. Téměř vždy vidíme podíl zla toho druhého jako větší a chceme to vyrovnat. Z hlediska ublíženého nemá cenu zmiňovat zdánlivě tak nepatrnou část viny a už vůbec se za ni omlouvat někomu tak strašnému, jako je jeho protivník. Podobně to vnímá většinou i druhá strana. Z tohoto důvodu vidím realistický pohled a přiznání se k vlastnímu podílu viny bez jakýchkoli: „... ale TY...“, jako zázrak, který může v našem srdci způsobit jedině Bůh. Je to zázrak, který nás osvobodí od hněvu lačném po odplatě, který rychle pohlcuje naše srdce. Převzetí zodpovědnosti za vinu a potažmo odpuštění umožní, aby láska zvítězila nad zlem. A tak se šíří Boží království zde na zemi. (redakčně kráceno)

INSPIRO - KURZ, KTERÝ VÁS INSPIRUJE, POVZBUDÍ, SEZNÁMÍ, NAPLNÍ, POTĚŠÍ...

POBAVÍ

NAUČÍ

.Dynamis—informační bulletin pro přátele ETS

Ročník 14, číslo 2013—1

Evangelikální teologický seminář
Vyšší odborná škola teologická a sociální
Stoliňská 2417/41A, 193 00 Praha 9 telefon: 281 921 734
Fax:281 922 989
Bankovní spojení: KB, č. ú. 27-32 52 49 02 57/ 0100
e-mail: info@etspraha.cz